

گفتگو با برادر اسماعیل داودی معاون نخست وزیر در امور نهادها

ضرورت تغییر و دگرگونی در نظام اداری

نخست وزیر در امور نهادها را درباره این طرح
جویا شد. متن زیر حاصل این گفتگو است:

بسمه تعالیٰ
نظام اداری فعلی که میراثی از رژیم گذشته است یک مجموعه پیچیده و پرچم و پرخرج است، بیشتر کارها متصرک و سرعت کارکم است و این از مسائل بزرگی است که انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی ایران باید آرا حل کند در این که باید این نظام را تغییر داد و اینکه اهداف این نظام منطبق با اهداف انقلاب اسلامی نبوده و نیست و جوابگوی نیازهای انقلاب نمی باشد، هیچ شکی نیست. ضمناً این هم موضوعی نیست که آلان مطرح شده باشد، امام خمینی در کتاب ولایت فقیه که سالها پیش نگارش یافته و از سالهای ۴۲ به بعد مورد بحث بوده است. یکی از مسائلی که امام صریح و روشن بیان فرموده آند همان مسئله طرز اداره غلط کشور بوده است. یعنوان نمونه به چند سطر از ص ۵۸ این کتاب اشاره می کنم.

«از طرف دیگر تشکیلات اداری زائد و طرز اداره توأم با پرونده سازی و کاغذبرزی که با اسلام پیگانه است و خوجهانی بر بودجه ملکت تحمیل می کند که از خوجهای حرام نوع اول کمتر نیست (منتظر پرخرج سلطنتی و ریخت و پاشهای عوامل دربار کنیف شاهنشاهی است) این سیستم اداری از اسلام بعید است، این تشریفات زائد که برای مردم، جز خرج و زحمت و معطلي چیزی ندارد از اسلام نیست.»

و این مطلب ضرورت انقلاب اداری را می رساند.

در این مورد هشت دولت مشغول تدوین طرح تشکیلات نظام اداری جمهوری اسلامی است مجله

جihad طی گفتگویی نظریات برادر داودی مقدم مسلمان ایران، اطباق نداشت. مردم به رهبری امام خمینی و پیش آهنگی روحانیت، نظام شاهنشاهی را واژگون و انقلابی اسلامی، پیا کردند در پی آن لازم بود که بجای دستگاههایی که در گذشته فعالیت

می کردند، دستگاههایی منطبق بر اهداف اسلام جایگزین شود بجالی دولت وابسته هویدا، دولت اسلامی و بجالی مجلس شورای اسلامی، مجلس شورای اسلامی و.... یکی از آن دستگاهها، نظام اداری گذشته بود که در طول زیم قرن رژیم طاغوتی و استبدادی، توسط مستشاران امریکا طرح ریزی و شکل گرفته شده بود مسلم ساخت و بافت آین نظام، نه تنها با اسلام سازگاری نداشته که در مواردی برخلاف اسلام عمل می کرده است. و بطور کلی روح فرهنگ اسلامی بر نظام اداری کشور حاکم نبود

امام امت چه در طول انقلاب و چه پس از آن، این نکته را به دفعات اشاره نموده‌اند. چه فر اعلامیه‌ها و مصاحبه‌های سال ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ و چه در طول مدت انقلاب اسلامی که مامکر سفارشات امام را در این مورد ملاحظه کرده‌اند، بازعنوان نونه مورد دیگری را ذکر می‌کنم. امام امت در پیام به مجلس شورای اسلامی در خرداد ۱۳۵۹

من فرمایند:

ادلات دولتی قوانین دست و پاگیری که در مجالس غیرقانونی رژیم سابق به تصویب رسیده است و موجب تعیق و یا تعطیل امور شده است و یا من شود و جامعه را به تنگ اورده است به طور انقلابی لغو کنید. اگرچه خود لغو است، و بجای آنها قوانین مترقبی را که رفاه ملت در آنها به بهترین وجه ملاحظه شده باشد، جایگزین گردانید.

قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز ضرورت تغییر نظام اداری را مذکور گردیده است. در مقدمه

قانون اساسی تحت عنوان قوه مجریه آمده است: «قوه مجریه بدلیل اهمیت ویژه‌ای که در رابطه با اجرای احکام و مقررات اسلامی به منظور رسیدن به روابط عادله حاکم بر جامعه دارد و هم چنین ضرورتی که این مسالمه حیاتی در زمینه سازی وصول به هدف نهانی خواهد داشت، بایستی راه گشای ایجاد جامعه اسلامی باشد. تیجنا محصور شدن در هر نوع نظام دست و پاگیر پیچیده که وصول به این هدف را کند و خشنه دار کند، از دیدگاه اسلامی نهی خواهد شد. بدین جهت نظام بروکاری که زائیده و حاصل حاکمیت‌های طاغوتی است به شدت طرد خواهد شد تا نظام اجرایی باکارآثی بشتر و سرعت افزونتر درجهت اجرای تعهدات اداری به وجود آید.»

هم چنین در بند ۱۰ اصل سوم قانون اساسی در وظایف دولت آمده است:

«ایجاد نظام اداری صحیح و حفظ تشکیلات غیر ضرور»

در اصول دیگر نیز چنین مواردی آمده و برای اجرای خیلی از اصول قانون اساسی ناگزیر باید نظام و قوانین و مقررات اداری تغییر پیدا کند.

این نکات ضرورت تغییر نظام را بخوبی ثابت می‌کند.

در این جایی سوال دیگر مطرح می‌شود که آیا می‌شود این نظام را تغییر داد و ایا اگر یک یک نظام جدیدی طرح ریزی کنیم، خود مجدداً مستله ساز خواهد بود؟

اولاً ما اطیبان داریم که می‌توانیم نظام را تغییر نهیم، پس؟ اشاره می‌کنم به یکی از فرمایشات امام امت که در آبان ۱۳۵۷ بیان کرده‌اند.

«کسانی که لیاقت سرنگون کردن این رژیم را داشته باشند، البته با ابتکار خود ثابت می‌کنند که توافقی اداره کشور را نیز دارند».

نونه ایش را هم دیدیم موقعی که به باری خداوند و با رهبری قاطع امام امت و با کوشش مردم

شورای اسلامی قادر خواهند بود که این کار را انجام بدهند و ما شاهدانه قوانین اسلامی و قوی هستیم که در مجلس شورای اسلامی تصویب شده است و بعضی به مرحله اجرا در آمده و با در مرحله پیاده شدن است. به عنوان تئونه انسانیهای نهادهای یا وزارت‌خانه‌های جدید و سازمانهای جدید را می‌پیش در قانون اساسی چند اصل در مورد شوراهای بیان شده و چندی پیش شاهد تصویب قانون شوراهای اسلامی در مجلس بودیم، دیگر موارد قانون اساسی همچون قانون زمینهای شهری، قانون تجارت خارجی و دیگر قوانین نیز با تصویب شده‌اند و با در مرحله تصویب شدن می‌باشند. بنابراین قدرت سازمانهای و نیروی لازم برای این کار را داریم.

متنها باید با یک دید کل نگر نظام اداری گشته را مبورسری کنیم و با توجه به اهداف مقدس انقلاب اسلامی، یک نظام اداری که بیازهای جامعه

اصولاً برای هر کاری آن موقع که نظام اداری قبلي کاملاً متوقف شده بود و کار نمی‌کرد و باتوان کار را نداشت برای انجام آن کار و یا کمک به انجام آن کار، نهادی مناسب بوجود آمد. از جمله نهادهای اصلی حکومت مثل مجلس شورای اسلامی، قوه قضائیه مستقر شده و با خود دولت اسلامی که در طول مدت انقلاب چه در زمان شورای انقلاب به بعد از استقرار مجلس شورای اسلامی، دولتها بیان

* در این که اهداف نظام اداری فعلی منطبق با اهداف انقلاب اسلامی نبوده و نیست و جوابگوی نیازهای انقلاب و مردم نهی باشد و باید این نظام را تغییر داد، هیچ شکی نیست.

تفصیل این اهداف در مقدمه قانون اساسی تعریف شده است.

قانون اساسی تحت عنوان قوه مجریه آمده است: «قوه مجریه بدلیل اهمیت ویژه‌ای که در رابطه با اجرای احکام و مقررات اسلامی به منظور رسیدن به روابط عادله حاکم بر جامعه دارد و هم چنین ضرورتی که این مسالمه حیاتی در زمینه سازی وصول به هدف نهانی خواهد داشت، بایستی راه گشای ایجاد جامعه اسلامی باشد. تیجنا محصور شدن در هر نوع نظام دست و پاگیر پیچیده که وصول به این هدف را کند و خشنه دار کند، از دیدگاه اسلامی نهی خواهد شد. بدین جهت نظام بروکاری که زائیده و حاصل حاکمیت‌های طاغوتی است به شدت طرد خواهد شد تا نظام اجرایی باکارآثی بشتر و سرعت افزونتر درجهت اجرای تعهدات اداری به وجود آید.»

هم چنین در بند ۱۰ اصل سوم قانون اساسی در وظایف دولت آمده است:

«ایجاد نظام اداری صحیح و حفظ تشکیلات غیر ضرور»

در اصول دیگر نیز چنین مواردی آمده و برای اجرای خیلی از اصول قانون اساسی ناگزیر باید نظام و قوانین و مقررات اداری تغییر پیدا کند.

این نکات ضرورت تغییر نظام را بخوبی ثابت می‌کند.

در این جایی سوال دیگر مطرح می‌شود که آیا می‌شود این نظام را تغییر داد و ایا اگر یک یک نظام جدیدی طرح ریزی کنیم، خود مجدداً مستله ساز خواهد بود؟

اولاً ما اطیبان داریم که می‌توانیم نظام را تغییر نهیم، پس؟ اشاره می‌کنم به یکی از فرمایشات امام امت که در آبان ۱۳۵۷ بیان کرده‌اند.

«کسانی که لیاقت سرنگون کردن این رژیم را داشته باشند، البته با ابتکار خود ثابت می‌کنند که توافقی اداره کشور را نیز دارند».

نونه ایش را هم دیدیم موقعی که به باری خداوند و با رهبری قاطع امام امت و با کوشش مردم

ضرورت تغییر و...

اداری.

۵ پر نامه ریزی در جهت... سه نظر و خودکفایان است.

بنابراین می بینیم که رنسانی کار مشخص است. در سال گذشته (بهمن ۱۴۰۶) مجلس شورای اسلامی مهلتو رای دولت تغییر کرده که دکرگونی بنایی نظام اداری انجام شود قانون مربوطه به این شرح است:

و به منظور دگرگونی بنایی نظام اداری موجود، مطابق با اهداف مقدس انقلاب اسلامی از تاریخ تصویب این قانون به مدت حداقل ۶ ماه دولت موظف است طبق بند ۱۰ اصل سوم قانون اساسی واصل ۱۳۲ قانون اساسی طرح نظام و تشکیلات اداری جمهوری اسلامی را مشخص کرده و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم دارد.

که الان دولت مشغول ایام این کار است. همچنین با توجه به پیلها و نظریات و سحبتهای مسئولین مملکتی در همین ماهیات اخیر اعم از ریاست جمهوری، ریاست مجلس شورای اسلامی، نخست وزیر و مسئولین دیگر و با توجه به تاکیدهایی که براین ساله داشته اند در ضرورت تغییر این نظام شکی باقی نمیماند.

علت دیگر که این ضرورت را ایجاد میکند، مشکلاتی است که الان وجود دارد، و ناشی از تعریک، قوانین و مقررات غلط، ضوابط دست و پاگیر و کندی کار در نظام اداری موجود است این مشکلات البته موارد بسیاری است که خدمه میکنم:

یکی این است که قوانین و مقررات اداری منطبق بر اهداف انقلاب اسلامی نیست، بدون شک، باید ارزشی اسلامی حاکم بر امور جامعه باشد و می دانیم در نظام اداری گذشته، ارزشی اسلامی وجود نداشته و چه بسا که کسانی بولی میگرفند و در برآورش کاری انجام نمی دارند، چه بسا کارهای تشریفاتی و زاندانی این میباشد. چه سا ولخرجیهایی می شد که «بعض کدام با موارن اسلامی جور در نمی آید. فرهنگ حاکم بر ادارات با فرهنگ اسلامی جامعه اختلاف دارد. ادارات دارای چهره اسلامی نبوده اند و این عصب بزرگی است.

مطلب دیگر نوعی جدایی و می اعتمادی بین مردم و سنتگاههای اداری وجود نداشت و دارد و مردم آن ارتباطنی که با نهادهای انقلاب اسلامی دارند و نهادها را از خودشان می دارند، خواسته از نهادها و به محض یک اتفاق، شوک از سوی نهادها، همکاری صمیمانه ای با اینها میکند در حالیکه در مردم ادارات این طور نیست. و باوقتی مردم عیسی می بینند اشکالی می بینند، حاسیت شان می نهند و سعی می کنند این اشکال را منعکس

کنند ولی این حساست را در مورد ادارات نشان نمی دهند. مثل این که امیدی به این ادارات ندارند. این هم یکی از مسائلی است که در جمهوری اسلامی که حضور مردم و شرکت مردم جزو اصول حائز اهمیت بسیار است.

۲ عیب دیگر می تفاوتی و عدم احساس مستولیت کارکنان اداری است، باخاطر آن ساخت و پاکی که از گذشته وجود داشته، یک کارمندان اداری آنطور که باید حساست نشان بدهد و احساس مستولیت بکند، تلاش بکند، خدمتی که باید به مردم ارائه بدهد عمل نمی کند و معمولاً غیر می اورد. که مثلاً مأمورین برای رفت و آمد نیست و با وسیله و بودجه، انجام این کار نیست، اضافه کار و حق مأموریت برداخت نمی شود و نظائر آنها، غدرهایی که گاهی بدتر از گناه است.

و یک نوع کندی کار وجود دارد و خودش را موظف و مکلف نمی داند که خود را جواہرگوی مردم بداند با جواہرگوی این چیزی که در شرح وظایفش اند و یا جامعه از او می خواهد، باشد و اگر غیری هست از مردم کمک بگیرد.

۳ در نظام اداری موجود عوارض و نارسانی هانی هم هست از جمله این تصریح اداری که موجب بروز بسیاری از مشکلات شده است، تمام جزءها منصرک است در تهران، تصمیمات باید در بالاترین سطح گرفته شود و خود همین موجب کاغذ بازی و معطلي و ایجاد زحمت برای مردم است و در عین حال که کارهای هر رئیسه ای منصرک در بالا است، یک کار پراکنده است بین چند سازمان و اداره دولتی و این مردم برای انجام یک کار باید چند جا بروند، از این اداره به این اداره پاس داده می شوندو اینها اشکالی است که نظام اداری دارد و طوری بست که جواب مردم صریح داده شود.

۴ تکرار و تداخل در امور وجود دارد و حتی بعد از اقلاب بعضی تغییرات موجب اضافه شدن این تکرار و تداخل شده است.

۵ خرج دستگاه اداری خیلی زیاد است، نسبت بسیار کم شود در ادارات کارهای انجام می شده که الان خود مردم انجام می دهند و یا دیگر ادغام را می شود حذف کرد و به دست خود مردم سپرده از خرج دولت و جمی ادارات و پیچیدگی کار کم کرد. ۶ شرائطی که در محیط کار باید وجود داشته باشد. وجود ندارد، این است که از یک طرف کارمندان در زحمت هستند و آن کاری که باید انجام بدهند انجام نمی دهند، از طرف دیگر خرج این نظام زیاد است، مردم معطل می شوند، و همه اینها چیزی است که از سالها پیش درد بوده و امام امت نیز از این مکرر بیان فرموده اند و راه حلش را هم ارائه داده اند، و این وظیفه ما است که روی این نظام کار بکنیم و مساله را حل بکنیم. «ادامه داره»

مسائله ای که ضرورت

تغییر نظام اداری را ایجاب می کند، مشکلاتی است که الان وجود دارد و ناشی از تصریح، و نهادهای اسلامی خواسته اند. این این اجراء ایجادهای اسلامی در برآورش کاری انجام نمی دارند، چه بسا کارهای تشریفاتی و زاندانی این میباشد. چه سا